

fluminis plagam habitant, ubi situm est Eboracum, misit. Ipso autem prædicante, inquit Beda ^a, gens illa cum Rege suo Edwino verbum Dei suscepit. Hic cum cunctis gentis suæ Nobilibus, ac plebe perplurima, fidem & lavacrum sanctæ regenerationis accepit, anno regni sui undecimo, qui est annus Dominicæ Incarnationis sexcentismus vicesimus septimus: ab adventu vero Anglorum in Britanniam, annus circiter centesimus octogesima. Baptizatus est autem Eboraci die sancto Paschæ, pridie Iduum Aprilium, in Ecclesia S. Petri Apostoli, quam ibidem ipse de ligno, cum catechizaretur, atque ad percipiendum baptismum imbueretur, citato opere construxit: in qua etiam civitate ipsi Doctores atque Antistites Paulino sedem Episcopatus donavit.

^b Idem lib. 2. c. 17.

Audiens ^b autem Honorius Edwinum cum gente sua ad fidem conversum, Pallium Archiepiscopale Paulino misit, sicut & Honorio tunc Dorovernensi Episcopo, mittensque hæc ad Edwinum scripsit: Ea vero quæ à nobis pro vestris sacerdotibus ordinanda sperastis, hæc pro fidei vestræ sinceritate, quæ nobis multimoda relatione per præsentium portitores laudabiliter insinuata est, gratuito animo attribuere illis sine ulla dilatione prævidimus. Et duo Pallia utrique Metropolitanorum, id est, Honorio & Paulino direximus, ut dum quis eorum de hoc sæculo ad auctorem suum fuerit accersitus, alter in loco ipsius alterum Episcopum ex hac nostra auctoritate debeat subrogare: quod quidem tam pro vestræ charitatis affectu, quam pro tantarum provinciarum spatio, quæ inter nos & vos esse noscuntur, sumus invitati concedere, ut in omnibus devotioni vestræ nostrum concursus, & juxta vestra desideria præberemus.

X.
CARLEONA
QUARTA METROPOLIS
BRITANNIÆ.

Carleona tandem inter Metropoles Ecclesiasticas Britannicæ numeratur à peritioribus rerum Britannicarum scriptoribus. Isca dicitur Antonino, & aliis urbs Legionis ad Iscam fluvium, à legione secunda Augusta, quæ apud eam stante hyeme morabatur in Britannica secunda. Hanc sic describit Giraldus in Cambriæ Itinerario: Erat hæc urbs antiqua & autentica, à Romanis olim coctilibus muris egregie constructa. Videas hic multa pristina nobilitatis vestigia, Palatia immensa, aureis olim tectorum fastigiis Romanos fastus imitantia, eò quod à Romanis principibus primò constructa, & ædificiis egregiis illustrata fuisset. Turrimgiganteam, thermas insignes, templorum reliquias, & loca theatralem muris egregiis partim adhuc extantibus omnia clausa. Reperias ubique tam intra murorum ambitum, quàm extra, ædificia subterranea, aquarum ductus, hypogeosque meatus, & quod inter alia notabile censeas, stupbas undique videas artificio miro confectas, lateralibus quibusdam, & præangustis spiraculis occultè calorem exhalantibus. Jacent hic duo nobiles, & post Albanum & Amphibalum, (quem tamen extitisse quibusdam incertum esse non ignoro) præcipui Britannicæ majoris protomartyres, & ibidem martyrio coronati, Julius scilicet & Aaron, quorum uterque Ecclesiam in urbe insignem habebat. Tres enim egregie in hac urbe antiquis temporibus fuerant Ecclesie. Una Julii martyris virginum Deo dicatarum choro venustata, altera verò B. Aaron socii ejusdem nomine fundata, & Canonicorum ordine præclaro nobilitata. Amphibalus autem B. Albani Doctor, & fidelis ad fidem informator hinc oriundus erat. Situs urbis egregius super Oske flumen navigio mari influente idoneum, sylvis & pratis urbs illustrata. Hic magni illius Arthuri famosam curiam Legati adire Romanis. Ubi & Dubritius Archiepiscopus Davidi Menevensi cessit honorem, ab hinc Meneviam Metropolitana sede translata.

De Dubritio illo scribunt eum à juvenilibus annis maximum apud Britanos obtinuisse nomen, nec minus scientiis quam moribus insignem fuisse, multosque non ex vicinis solum, sed etiam ex remotis regionibus, discipulos habuisse. His scholas erexit ad Vagæ fluminis ripam, quibus assidua lectione multis annis præfuit, ac inter alios Thelium, Sampsonem, & Aidanum obaudientes habebat. Cum autem Germanus & Lupus in Britanniam à Gallia evocati venissent, ab ipsis Episcopus Landavenensis ordinatus est: tantumque cum Rege Arthuro, quem Britannici regni diademate, ut dicitur, donari curavit, gratiam iniit, ut Carleonensis Archiepiscopus factus fuerit; tandemque à Carleona in suam Meneviam Archiepiscopalem sedem translulerit, ubi ad Normanorum usque tempora permansit, adeo ut à Menevensi